

UITGEVERIJ Paris

TvS&R 2022, nr. 1

Tijdschrift voor SPORT & RECHT

- 1 Minderjarigen en het antidopingbeleid – deel 2
Mr. H. Ram
- 11 De tuchtrechtelijk geschorste beroepssporter en de loondoorbetalingsverplichting
Mr. dr. J. van Drongelen en mr. D.C.P. Sars
- 16 FIFA-opleidingsvergoeding: geschikt en noodzakelijk of noodzakelijkerwijs verleden tijd?
Mr. H.L. Tiesinga

24 Jurisprudentie

Jurisprudentie

CIVIEL RECHT

Rechtbank Midden-Nederland 21 januari 2022

ECLI:NL:RBMNE:2022:160 (Eiseres/Nederlandse Ski Vereniging)

Inleiding

De voorzieningenrechter heeft bepaald dat de Nederlandse Ski Vereniging (NSkiV) eiseres niet alsnog hoeft voor te dragen als deelnemster voor de Olympische Winterspelen in Beijing. Van 4 tot en met 20 februari vinden in Beijing de Olympische Winterspelen 2022 plaats. De uiterste aanmelddatum voor atleten is maandag 24 januari 2022. Eiseres is internationaal professioneel skiester op het onderdeel Freestyle Half Pipe en lid van de NSkiV. De beslissing of een atleet aan de Spelen kan deelnemen wordt genomen door het Nederlands nationaal olympisch comité NOC*NSF, op voordracht van een nationale bond. De NSkiV heeft eiseres niet voorgedragen omdat zij niet de benodigde prestatie-eisen heeft behaald en zich daarmee in principe niet heeft gekwalificeerd voor de Spelen. Twee andere topatleten – een skiër en snowboardster – hadden die eisen ook niet gehaald, maar zijn door NSkiV wel voorgedragen en door het NOC*NSF geaccepteerd. Volgens de vereniging is er bij deze twee atleten sprake van bijzondere omstandigheden als gevolg van de coronapandemie. Eiseres is van mening dat ook zij te maken heeft gehad met de gevolgen van de COVID-19-pandemie. Ze zegt zich te kunnen meten met de twee atleten die nu alsnog naar de Spelen gaan waardoor er sprake is van een ongelijke behandeling.

Beoordeling

De voorzieningenrechter mag alleen marginaal toetsen of NSkiV in redelijkheid en billijkheid tot haar beslissing om eiseres niet voor te dragen bij het NOC*NSF kon komen. Of maakt het beroep van eiseres op het gelijkheidsbeginsel dat anders? Oftewel: hoever mag de rechter gaan in de toets als de stelling is dat de leden van de vereniging niet gelijk worden behandeld? De voorzienin-

genrechter blijft van oordeel dat ook dan de toets beperkt is. Volgens NSkiV was er sprake van een gelijke behandeling en is aangegeven dat met name sprake moest zijn van een perspectief op de kans van een sportief aansprekend resultaat. Volgens eiseres is er sprake van een ongelijke behandeling omdat zij in aanloop naar de Spelen vergelijkbaar heeft gepresteerd als in elk geval de skiër, terwijl zij daarvoor minder kansen/wedstrijden heeft gehad. De voorzieningenrechter is het daar niet mee eens. Uit uitslagen van eerdere wedstrijden blijkt dat de skiër en snowboardster minimaal één keer in de bovenste 50% van het deelnemersveld zijn geëindigd. Bij eiseres is dat niet het geval. Bovendien heeft zij nooit een finale behaald. Dat zij zwaarder is getroffen door de coronapandemie, onder andere omdat zij minder kon trainen dan andere atleten, is misschien waar maar dit is van onvoldoende gewicht om te spreken van een ongelijke behandeling door de NSkiV. De conclusie is dan ook dat vanwege de beperkte toets en de vrijheid die NSkiV heeft bij haar besluitvorming de voorzieningenrechter geen gerechtvaardigde reden ziet om in te grijpen en haar alsnog op te dragen om eiseres voor te dragen bij het NOC*NSF. De vordering van eiseres wordt dan ook afgewezen.

Beslissing

De voorzieningenrechter wijst de vordering af en veroordeelt eiseres in de proceskosten.

Rechtbank Zeeland-West-Brabant 15 december 2021

ECLI:NL:RBZWB:2021:6501 (Cycling Service en Stichting Cycling Service Prize Money Foundation/UCI Union Cycliste Internationale en C.P.A. Cyclistes Professionnels Associés)

Inleiding

Cycling Service is een Nederlandse onderneming die actief is in de professionele wielersport en diensten aanbiedt aan wedstrijdorganisaties, wielrenners, ploegen,

* Coördinatie rubriek Jurisprudentie. Mr. Wouter Boshuis is werkzaam bij Olfers & Boshuis Juristen.

** Mr. Anne Kuipers is werkzaam bij Olfers & Boshuis Juristen.

*** Fiscale jurisprudentie. Teresa van Wanrooij LLM is werkzaam bij All Arts Belastingadviseurs.

**** Fiscale jurisprudentie. Dr. Dick Molenaar is werkzaam bij All Arts Belastingadviseurs en is onderzoeker bij de vakgroep Fiscaal Recht van de Erasmus School of Law.

De tuchtcommissie moet vaststellen van welke gedragingen de beklaagde eventueel een verwijt kan worden gemaakt en of die gedragingen zodanig concreet kunnen worden vastgesteld dat de beklaagde zich daartegen kan verweren. Dat impliceert dat de gedragingen concreet, in tijd en plaats, moeten kunnen worden bepaald. De tuchtcommissie is van oordeel dat er uit het dossier en hetgeen door aanklager en de getuigen ter zitting is aangevoerd weliswaar een zeker beeld is ontstaan van bepaalde door beklaagde veroorzaakte misstanden, maar dat heeft de tuchtcommissie niet overtuigd dat is bewezen hetgeen beklaagde in de aanklacht wordt verweten. De verklaringen van de getuigen (en ook van de overige meldsters à charge) zijn onvoldoende concreet in tijd en plaats en daarmee onvoldoende verifieerbaar, zulks nog los van het gebrekkige onderzoek en de consequenties daarvan wat betreft de aantasting van de geloofwaardigheid van de respectieve verklaringen en gespreksverslagen.

De tuchtcommissie is dan ook van oordeel dat onvoldoende is komen vast te staan dat beklaagde zich schuldig heeft gemaakt aan het in de aangifte genoemde tuchtrechtelijk verwijtbaar gedrag en zal hem daarvan dan ook vrijspreken.

Beslissing

De tuchtcommissie spreekt beklaagde vrij.

FISCALE JURISPRUDENTIE

Rb. Zeeland-West-Brabant 20 januari 2022

BRE 19/1947, ECLI:NL:RBZWB:2022:152

Mountainbiker is in loondienst van wielerploeg

Samenvatting

Belanghebbende heeft van 2009 tot en met 2015 als professioneel mountainbiker gefietst voor team X. Op 29 november 2012 zijn twee overeenkomsten met team X gesloten:

- Overeenkomst 1: afspraken rondom de deelname van belanghebbende aan mountainbikewedstrijden voor team X.
- Overeenkomst 2: hoofdzakelijk afspraken rondom de sponsoring van belanghebbende. De overeenkomst is genaamd 'contract rights to image, promotion of communication and assumption of sponsorship obligations'.

De overeenkomsten zien op de periode 1 januari 2013 tot en met 31 december 2015.

De mountainbiker heeft in zijn aangifte IB/PVV voor het jaar 2015 een bedrag van € 45 678 als belastbare winst uit onderneming aangegeven in verband met inkomsten uit zijn mountainbikeactiviteiten. Ter zitting heeft hij het standpunt ingenomen dat de inkomsten aangemerkt moeten worden als resultaat uit overige werkzaamheden.

De inspecteur vond echter dat er sprake is van loon uit dienstbetrekking.

Vanwege de rangorderegeling van artikel 2.14 lid 1 Wet op de inkomstenbelasting 2001 heeft de rechtbank Zeeland-West-Brabant eerst beoordeeld of sprake is van loon uit dienstbetrekking. De vraag is dan of voldaan is aan de eisen van een privaatrechtelijke arbeidsovereenkomst in de zin van artikel 7:610 Burgerlijk Wetboek. Er moet volgens dit artikel sprake zijn van:

- persoonlijk verrichten van arbeid;
- een gezagsverhouding;
- verplichting tot betalen van loon.

Voor de vraag of sprake is van een dienstbetrekking dient beoordeeld te worden welke rechten en plichten partijen over en weer overeen zijn gekomen. Daarbij is niet alleen de taalkundige uitleg van belang, maar ook de zin die partijen over en weer redelijkerwijs aan die bepalingen mochten toekennen en zij redelijkerwijs van elkaar mochten verwachten. Verder is ook de intentie van partijen van belang. Vervolgens moet beoordeeld worden of al deze rechten en verplichtingen kunnen worden aangemerkt als een arbeidsovereenkomst.

De rechtbank is van mening dat alleen in geschil is of sprake is van een gezagsverhouding tussen de mountainbiker en het team. Hiervoor is van belang of degene die arbeid verricht aan een zeker gezag is onderworpen van de andere partij en deze bevoegd is opdrachten en instructies te geven om controle uit te oefenen op de voortgang en resultaten van het werk.

De rechtbank oordeelt dat er tussen de mountainbiker en het team een gezagsverhouding bestaat. De mountainbiker moet zich houden aan verschillende regels en voorschriften van het team, waaronder hun sportprogramma, het uitvoeren van prestatietests en het team op de hoogte stellen van de uitkomsten. Verder moet hij op de door het team geregelde teamlocaties verschijnen, moeten de wedstrijden die hij voor het team moet rijden altijd voorrang hebben boven zelf uitgezochte wedstrijden, moet hij in het kader van sponsor- en promotieactiviteiten zelf bepaalde zaken doen dan wel nalaten en heeft hij voor de nodige eigen initiatieven goedkeuring van het team nodig. Tot slot moet hij al dan niet op initiatief van het team diverse testen ondergaan waarvan hij de testresultaten moet opsturen naar het team.

Op basis van het voorgaande is de rechtbank van mening dat er sprake is van een gezagsverhouding. Het maakt hierbij niet uit dat de mountainbiker veel zaken zelf moet regelen en veel vrijheid heeft bij de indeling van zijn trainingsschema, het bepalen van zijn voedingspatroon en het kiezen van medische en mentale begeleiding. Want belanghebbende moet zich daarbij steeds houden aan de contractuele verplichtingen en voorschriften van het team, dat daar controle op kon uitoefenen doordat het op de hoogte gehouden moest worden van diverse testresultaten.

Het beroep van de mountainbiker werd dan ook ongegrond verklaard.

Commentaar

Deze uitspraak gaat over de vraag hoe de inkomsten van een professioneel mountainbiker bij een team gekwalificeerd moeten worden. De vraag is of sprake is van resultaat uit overige werkzaamheden of loon uit dienstbetrekking. Dat laatste is volgens de rechtbank het geval.

Aanvankelijk had de mountainbiker zijn inkomsten aangegeven als winst uit onderneming, maar ter zitting veranderde hij zijn standpunt naar resultaat uit overige werkzaamheden. Dat verslechterde zijn positie, want hierdoor moest de rechtbank bij het toepassen van de rangorderegeling eerst de vraag beantwoorden of sprake was van loon uit dienstbetrekking en speelde de vraag of er sprake was van een onderneming niet meer. Dit heeft niet goed uitgediend voor de mountainbiker.

Voor de vraag wat fiscaal onder loon uit dienstbetrekking moet worden verstaan heeft de wetgever er bewust voor gekozen om aan te sluiten bij het civiele begrip 'dienstbetrekking' (artikel 7:610 Burgerlijk Wetboek). De aanwezigheid van een echte dienstbetrekking is afhankelijk van drie voorwaarden, namelijk gezag, arbeid en loon. De voorwaarden zijn cumulatief. Bij de beoordeling of sprake is van een arbeidsovereenkomst is de inhoud van de tussen partijen gemaakte afspraken en de wijze waarop de partijen uitvoering hebben gegeven aan de overeenkomst relevant. In dit geval is duidelijk dat er sprake is van arbeid, want belanghebbende heeft zich verplicht om gedurende bepaalde tijd als professioneel mountainbiker races te rijden voor het team. Daarnaast ontvangt hij een vergoeding voor deze werkzaamheden. De vraag die doorgaans de meeste discussie oplevert is of sprake is van gezag.

Het begrip 'gezag' lijkt een relatief eenvoudig criterium, want iedereen heeft wel een bepaald beeld bij een gezagsverhouding. Maar dit blijkt aan de grote hoeveelheid jurisprudentie nog steeds lastig te duiden. Een gezagsverhouding zou aanwezig zijn wanneer de werkgever het recht heeft toezicht uit te oefenen, leiding te geven en door aanwijzingen of instructies een nadere taakomschrijving te geven, waarbij de arbeider dit moet aanvaarden.

Voor een artiest of beroepssporter is het ook vaak moeilijk of sprake is van loon uit dienstbetrekking. Een voetballer bij een eredivisieclub is in privaatrechtelijke dienstbetrekking werkzaam en dus werknemer. In een uitspraak over amateurvoetbal bleek zelfs dat een speler als werknemer kon worden aangemerkt. Er was namelijk sprake van een gezagsverhouding omdat voldoende is dat de trainer(s) aanwijzingen en instructies over de uitvoering en inhoud kunnen geven en het bestuur van de vereniging toezag op naleving van de overeenkomst, het huishoudelijk reglement en de gedragsregels (hof Den Haag 1 juli 2015, 14/01618, ECLI:NL:GHDHA:2015:1895, *NTFR* 2015/2163). Maar voor

iemand die als zelfstandige professioneel deelneemt aan bijvoorbeeld golfwedstrijden kan dit weer anders liggen.

In de onderhavige uitspraak moet de mountainbiker zich houden aan verschillende regels en voorschriften van het team. Zo moet hij beschikbaar zijn voor wedstrijden gedurende de gehele looptijd van de overeenkomst. Hij moet hieraan deelnemen met de best mogelijke inzet en als doel om wedstrijden te winnen. Het team kiest de wedstrijden uit en bepaalt op welke teamlocaties belanghebbende moet verschijnen. Hij mag deelnemen aan andere zelf uitgekozen wedstrijden, maar wedstrijden van het team gaan voor en de zelf uitgekozen wedstrijden moeten passen in het programma. De mountainbiker moet zich houden aan allerlei sportprogramma's en voorschriften van het team. Verder moet hij diverse testen ondergaan waarvan de testresultaten met X moeten worden gedeeld.

Op basis hiervan zou er een gezagsverhouding bestaan, ook al moet de mountainbiker nog veel zelf regelen zoals psychologische en medische begeleiding. Maar verder heeft hij weinig vrijheid, omdat het team veel wedstrijden zal inplannen en dan moet hij beschikbaar zijn en vooraf daarvoor trainen. Er blijft dan waarschijnlijk weinig tijd over voor eigen gekozen wedstrijden. Daarnaast moet de mountainbiker veel verantwoordelijkheid afleggen richting het team en moet er veel persoonlijke informatie worden gedeeld. Dit betekent dat er weinig vrijheid is bij de invulling van de werkzaamheden voor de mountainbiker.